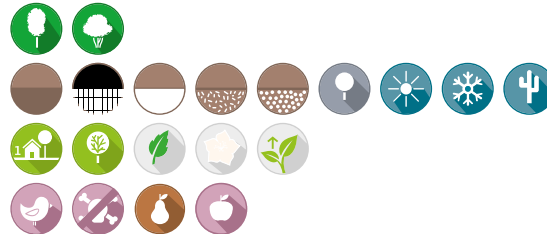

Morus alba

Höjd	8 - 10 (15) m
Bredd	6-12m
Krona	broad ovoid to rounded, half-open crown
Bark och grenar	light grey, bark has regular grooves
blad	broad ovoid to heart-shaped, bright green, 8 - 20 cm
Blommor	unremarkable pendulous catkins, green, May/June
Frukter	creamy white, sometimes reddish to dark red, 1 - 2.5 cm, edible fruits
Taggar/törnen	ingen
Giftighet	oftast inte giftig för människor, (stora) husdjur och boskap
Marktyp	light and well drained, preferably calcareous
Markfuktighet	Möjlig på torr mark
Platskrav	Tål ingen härdning
vinterhärdighet	5a (-28,8 do -26,1 °C)
Vindbeständighet	moderate
Övriga beständigheter	beständig mot frost (vinterhärdighet 1 t.o.m. 6)
Faunaträd	beständig mot frost (vinterhärdighet 1 t.o.m. 6), födoträd för fåglar
Form	högstam träd, flerstamigt träd
Ursprung	China, Taiwan, Korea, Himalayas
Synonymer	Morus bombycis

Det vita mullbärsträdet har odlats i asiatiska och sydeuropeiska länder sedan urminnes tider. Trädet spelade tidigare en viktig roll i silkesmaskuppfödningen. Det är ett medelstort träd som ibland växer som en kraftig buske. Kronan är öppen och har trasslig förgrening. Den kan så småningom nå en bredd på mer än 5 m. De oregelbundet formade bladen är ofta djupt inskurna och kan ibland bli upp till 20 cm långa. De är glänsande ljusgröna och skrovliga vid beröring. Det enkönade trädet har oansenliga han- och honblommor. De små frukterna ser ut ungefär som hallon och är ätliga. De har en svag till lätt söt smak. För ett soligt, varmt och skyddat läge. Unga plantor är känsliga för frost. Är kalkhaltig och växer i mager jord.